

אבן העזר

מהדו"ת

סימן קס

כבוד הועד החשוררות לשמירה בפנינו קדושה
כבוד הרב הותיק וכו' לאו"יט בעיר הגדולה...

אחדשכ"ע ושי"ת באהבה,

זה כמה שקבלתי מכתבכם, ומחמת חוסר זמן נדחה
הדבר עד היום שלקחתי איזה רגעים להשיב על
דבריכם. הנה באמת קשה מאד לכתוב בדברים האלה
כי מי יאמר זכותי לבי עברתי ממעש, וכל זאת מלוא
רצה ומלוא דרכים הוא להעמיד הלעירים על חומר
העון וע"כ אכתוב לכם מיסודי החורה בזה.

א. ראש וראשון עלינו לדעת שהמדובר בפינו זה בעצירה
לאורייתא חמורה שבחמורות שאמרו עליה בש"ס
נדה י"ג ע"א דחייבים עליה מיתה בידי שמים, והוא
שקול נגד גלוי ערוות שפיתה דמים וע"ז, מעבד בואה
משיח לדקויו, ואין מנכיסין אותו במחילתו של הקב"ה
ח"ו.

ב. פגם חטאת נעורים מעבד בואה משיח לדקויו,
והוא הגורם הגדול על אריכות הגלות, והגורם
העיקרי על נרות ישראל וכל הגזירות שעברו על ראשינו,
וכאמ"ל כל מקום שאתה מואל ג"ע וע"ז אנדלמוס"ה
באה לעולם והורגת רעים ועוצים.

ג. כל הבקי צהרליכי החיים והחיותך יודע כי כל
הירידות ועלויות של האדם חלוים בשמירת הקדושה
קדושת הברית פגמי הברית נראים מתוקים בתחלתן
ומרים בסופם שמונדיים עלבון רוח אי שביעת רצון
וגוזלים מהאדם שמתח החיים שלו.

ד. משא"כ שמירת קדושת הברית ועינים והזבירות
בכל מיני נגיעות איסור וקריאת עמומים וספרים
אסורים גורמים שמחה וחוק, מנחילים לו שמחה
החיים, ושערי תורה ויראת שמים נפתחים לפניו.

ה. התרופה העיקרית לזה הוא למוד תורתנו הקדושה
וכלשונו הקדוש של רבינו הרמב"ם סוף ה' איסור"ב,
לפיכך ראינו לו לאדם לבקו יתרו בדבר זה ולהרגיל עצמו
בקדושה יתרה ובמחשבה עבודה וזדעה נכונה כדי
להגלל מהן וכו' וכן יוכג להתרחק מן השחוק, ומן
השכרות, ומדברי עגבים (כבול פה) שלא גורמין
גדולים והם מעלות של עריות.

ו. גדולה מזה אמתו ופגם עצמו ומחשבתו לדברי תורה
וירחיב דעתו בחמשה שאין מחשבת עריות מחגברת
אלא בלב פניו מן החכמה, ובחכמה הוא אומר אילה

אהבים ויעלה חן וגו' באהבה חשנה חמיד (ע"כ
ברמב"ם שם)...

ז. אם המדובר בחורה הרצון בזה חורה עם יראה
שמים קדומה, על ידי למוד בספרי מוסר ויראים
מקדושי עליון שהיו בעלמם קדושים ועבורים, וכבר
יודע מה שאמר הח"ם ז"ע על עצמו שאם אינו לומד
במשך ג' ימים חוצה הלצבות מרגיש חסרון ביהדות על
עצמו, ועלם למוד החורה כדי לנא לנקודת האמת
בצתוה"ק, ושהלמוד יביאנו לידי מעשה.

ח. עלינו לדעת כי המסית העיקרי לעון החומר הזה
של אצזירייתו דגליו עריות הם הספרים האסורים
שנ"ים יום יום וכל רחובות ושוקים מלאים מהם
ולשערינו הגדול מנכוסים אוחס הרבה פעמים גם
לבתים חרדים, הם המחריצים הגדולים, ועל ידיהם
נאפו מאות אלפי נשמות בני אברהם יאחק ויעקב מחיי
קדושה ונגרם בניה לדורות לעמינו הקדוש.

ט. בכל זה התמונת האסורות המושכות לב ההמונים
על כל פינה ועל כל רחוב, והרבה סועתא דשמיא
נריך כל אחד ואחד למחוק הרושם הרע מלב הישראל.

י. על הרמ"ם והמחנכים מועל חוב קדוש לכוון עמקות
דרכי החיותך נגד חופשות העגומות האלה, והם
יכריעו בזה מה לפרש ומה לסחוס ולעמוד בפרץ הירידה
הגדולה כדי לנא לנחיתת יראה ה' עבודה עומדת לעד
וכאמ"ל שזה הלומד תורה בעברה.

יא. על הרואים לשמור נפשם להזכר מאד מאד שלא
להביט בכלי הטעלעויותאן הוזהד ומושך הגדול
ע"ד שאמ"ל שאני מיות דמשכי ובעעלעויותאן כולכו
איתניכו זה.

יב. הלומדי תורה עליהם לדעת כי אי אפשר לאכל
נחשים ועקרבים, ולהיות סם חיים בקרבם, וכמו
שבי הרמב"ם ז"ל וחיה כי כמו שאי אפשר לאחד בכלי
אחד מים ואש כן אי אפשר שיתקיימו בלב המאמין
והלומד תורה שני הפכים בושא אחד לקחת לקרבו
דברים הסותרים המפריעים והמנועים מעבודה הש"ית
ולמוד תורתו הק', ולאחז גם בעין החיים של החורה.

יג. ועל הכל לכוון לבניו בחפילה לפני נורא עלילה
שהוא יתברך יתבר לבניו לעבדו באמת, וממלא חת
הדרך הישר והאמתית לחיות לאוהה מדה של עברה
שראוי ומחויב ללומדי תורה וכל אחד מירשאל, והוא